

Студент

Прикарпаття

Червень
2014 року
№ 6 (1053)

Виходить із
4 лютого 1971 року

«НЕМАЄ СУМНІВУ В ТОМУ, ЩО МИ ЗДОЛАЄМО ВСІ ТРУДНОЦІ»

Інавгураційний виступ Петра Порошенка

На знімку: Петро Порошенко під час зустрічі з іванофранківцями.

7 червня був знаменний день для всієї нашої держави – у Верховній Раді присягу склав п'ятий Президент України Петро Порошенко.

Прикарпаття віддало йому понад 66% голосів і стало одним із регіонів, де підтримка цього кандидата виявилася найбільшою (загальний показник по Україні – 54,5%).

За ходом Порошенка червоною доріжкою спостерігав, без перебільшення, увесь демократичний світ – представницький рівень іноземних делегацій, які прибули на церемонію, був безпрецедентним.

Публікуємо із незначним скороченням інавгураційну промову п'ятого Президента України

ДОРОГІ співвітчизники, від Львова до Донецька, від Чернігова до Севастополя!

Ми, українці, «живий вогник у сім'ї європейських народів і діяльні співробітники європейської цивілізаційної праці». Так казав Іван Франко.

«Стояти ногами й серцем на Україні, свої голови держати в Європі», – заповідав Михайло Драгоманов. Повернення України до свого природного, європейського, стану було омріяне багатьма поколіннями. Диктатура, що панувала останніми роками в Україні, прагнула позбавити нас цієї перспективи – народ повстав.

Переможна Революція гідності змінила не лише владу. Країна зробилася інакшою. Іншими стали люди. Настав час невідворотних позитивних змін.

Щоб запровадити їх, нам необхідні в першу чергу мир, безпека та єдність.

Я йду на посаду Президента, щоб зберегти і зміцнити єдність України. Забезпечити тривалий мир і гарантувати надійну безпеку. Знаю: мир – найголовніше, чого прагне сьогодні український народ. Повноважень і рішучості не забракне.

Я не хочу війни. Я не прагну помсти. Хоча перед очима – великі жертви, принесені українським народом.

Я прагну миру і доб'юся єдності України. Тому розпочинаю свою роботу з пропозиції мирного плану.

Наполегливо закликаю всіх, хто незаконно взяв до рук зброю, скласти її.

У відповідь гарантую, по-перше, звільнення від кримінальної відповідальності тих, на чіх руках немає крові українських воїнів та мирних людей.

І тих, хто не причетний до фінансування тероризму.

По-друге – контрольований коридор для російських найманців, які захочуть повернутися додому.

По-третє, мирний діалог.

Зрозуміло, що не зі «стрелками», «абверами», «бесами» чи іншою нечистю.

Йдеться про діалог з мирними громадянами України.

Навіть з тими, хто дотримується інших, ніж я, поглядів на майбутнє країни. Сьогодні окремо хочу звернутися до співвітчизників з Донеччини та Луганщини.

Дорогіє наши братья и сестры, сограждане!

Многие из вас уже успели ощутить на себе «прелести» правления террористов.

Они, помимо мародерства и издевательства над мир-

ными гражданами, привели и без того кризисную экономику региона на грань полной катастрофы.

Но мы ни при каких обстоятельствах не оставим вас в беде.

С чем я как Президент приеду к вам в самое ближайшее время?

С миром.

С проектом децентрализации власти.

С гарантией свободного использования в Вашем регионе русского языка.

С твердым намерением не делить украинцев на правильных и неправильных.

С уважительным отношением к специфике регионов. К праву местных громад на свои нюансы в вопросах исторической памяти, пантеона героев, религиозных традиций.

С проработанным еще до выборов совместным проектом с нашими партнерами из Евросоюза по созданию рабочих мест на востоке Украины.

С перспективой инвестиций, с проектом программы по экономической реконструкции Донбасса.

Сегодня нам нужен легитимный партнер по диалогу. Говорить с бандитами мы не будем. А действующие местные депутаты уже никого не представляют. И мы готовы огласить досрочные местные выборы на Донбассе.

Такий мій мирний план для Донбасу та всієї країни.

Дискусії не підлягає питання про територіальну цілісність України.

Щойно я присягнув «усіма своїми справами боронити суверенітет і незалежність України», і завжди буду вірний цій святій обітниці.

Наш народ ніколи не був таким сильним, як тепер. Але свобода не дається раз і назавжди. За неї треба постійно боротися.

Мир, якого ми сподіваємося досягти найближчим часом, не буде тривалим, якщо ми належним чином не зміцнимо нашу безпеку. Щоб мир став довготривалим, нам слід звичаятися до життя в умовах постійної бойової готовності.

Ми повинні тримати порох сухим. Хто шкодує коштів годувати свої збройні сили, той годує чужу армію. А наша армія повинна стати справжньою елітою українства. Слово генерал має асоціюватися не зі словом «корупція», а зі словом «герой».

Будь-який агресор на кордоні України має згадати євангельську мудрість: хто з мечем прийде, той від меча і загине! Громадяни України не зможуть відчувати блага миру та безпеки, доки ми не врегулюємо наші відносини з Росією.

Росія окупувала Крим, який був, є і буде українським.

Учора на зустрічі в Нормандії я саме так і сказав президенту Путіну – Крим є українським. І крапка. Ні з ким не може бути компромісу в питаннях Криму, європейського вибору і державного устрою. А все інше повинно обговорюватися і вирішуватися за столом переговорів.

Будь-які спроби зовнішнього і внутрішнього поневолення українців – зустрічають і зустрінуть найрішучішу відсіч.

Ми хочемо бути вільними.

А жити по-новому – це і означає жити вільно в умовах такої політичної системи, яка гарантує права та свободи людини і нації. Хотів би наголосити на відданості ідеї парламентсько-президентської республіки.

Ніякої узурпації влади!

Європейська демократія для мене – найкращий спосіб державного правління, винайдений людством.

Саме європейський досвід підказує нам, що значну частину повноважень вже зараз треба делегувати з центру місцевим органам влади.

Реформа щодо децентралізації розпочнеться вже цього року змінами до Конституції.

Нові повноваження отримають новообрані місцеві Ради. Але Україна була, є й буде унітарною державою.

Марення про федерацію не має ґрунту в Україні. Важливою частиною суспільного запиту на повне перезавантаження влади є дострокові вибори парламенту. Давайте будемо відповідними. Чинний склад цього шановного зібрання не відповідає настроям суспільства. Бо воно суттєво змінилося у 2012 році. А жити по-новому означає не нехтувати волею народу.

Жити вільно – означає вільно користуватися рідною мовою. Керуватимуся статтею 10 Конституції.

Вона визначає українську мову як єдину державну, але гарантує вільний розвиток російської та інших мовам.

Слово «праця», як і «мир», «зарплата», «пенсія», «стипендія» звучать однаково або дуже подібно, що українською, що російською. Наявність роботи – це те, що дає людині можливість жити безбідно. Найбільше професійне задоволення я досі дістаю саме від створення нових робочих місць. Що може втішати людину більше, як праця та гідна зарплата за неї? Робочі місця мають організувати підприємці. А от справа глави держави – це забезпечення таких умов, коли ніхто і ніщо не заважає працювати.

Держава цінуватиме вклад роботодавця та платника податків в економіку та соціальну сферу.

Забезпечення людей роботою та гідною оплатою – це перша гарантія внутрішнього миру та національної безпеки. Україна має все необхідне, щоб забезпечити людям європейський добробут. Ми вміємо і хочемо жити власною працею, здатні бути творчими та інноваційними. Ми вже навіть вчимося не заздрити успіху сусіда чи колеги. Але ми й досі пасемо задніх. Чому?

Тому що на відміну від нас країни європейської спільноти побудували економіку вільної конкуренції. Нових ідей, ділової ініціативи, наполегливої праці, постійного самовдосконалення. Так буде і в Україні.

Але для цього треба знищити корупцію. Нам потрібен загальнонаціональний антикорупційний пакт між владою та народом. Суть його проста: чиновники не беруть, а люди – не дають. Ми не зможемо змінити країну, якщо не змінимо себе, своє ставлення до власного життя і до життя цілої держави.

У тому, що Україна прийшла до кризи державності, є частина відповідальності кожного з нас...

Європейський вибір України – це серце нашого національного ідеалу. Це вибір, зроблений нашими предками і пророками.

А що нам треба конкретно зробити, щоб жити вільно, жити безбідно, жити в мирі і безпеці? Це все написано в угоді про політичну асоціацію та зону вільної торгівлі з Євросоюзом. Тепер мрію втілити її в життя, а для цього нам треба якнайшвидше підписати економічну частину угоди.

Те ж саме стосується і якнайшвидшого запровадження безвізового режиму для України з ЄС. Ми завершили перший етап і дуже швидко зможемо завершити другий, щоб вже з січня 2015 року українці мали можливість подорожувати без віз.

Угоду ж про асоціацію ми розглядаємо лише як перший крок до повноправного членства України в ЄС...

Для реалізації наших амбітних планів нам потрібні не лише мир та єдність країни, але й консолідація всіх патріотичних, проукраїнських, проєвропейських сил.

Маємо постійно тримати в пам'яті суворі уроки національно-визвольних змагань сімнадцятих-двадцятих років минулого століття. Тоді наші політики не змогли об'єднатися, спільно протистояти агресії.

Володимир Винниченко боровся проти Михайла Грушевського, Симон Петлюра проти Павла Скоропадського. А Нестор Махно – проти всіх.

Постійні чвари та конфлікти між видатними українцями призвели до втрати нашої державності. Висновки належить робити не лише з архівів столітньої давнини, але й з недавніх подій. Ми не сміємо повторити старі помилки і маємо забезпечити злагоджену роботу Президента, Верховної Ради та Кабміну. Настав час будувати нову велику країну. Сучасну, високотехнологічну, обороноздатну, конкурентоспроможну...

Немає сумніву в тому, що ми здолаємо всі труднощі. Відстоїмо територіальну цілісність нашої держави, забезпечимо мир та спокій...

Народ своє вагоме слово сказав. Під час революційних подій. Під час спротиву агресії. Під час виборів. Тепер черга – за нами, за владою. Простягаю руку миру всім, хто подав голос за мене, і тим, хто не голосував. Усім, хто допоможе встановити мир, порядок і спокій в Україні. І всім, хто вірить у європейську майбутність України.

Ми – народ, що був одірваний від своєї великої Батьківщини Європи – повертаємося до неї.

Остаточо і безповоротно.

Мир нам! Нехай нас благословить Господь! Слава Україні!

ВЕСЬ ЧАС ПРАЦЮВАВ НАД СОБОЮ

Петрові Порошенку – 18 років

У 1998 році Петро Порошенко став наймолодшим народним депутатом. Тоді на округу у Вінниці переміг з перевагою лише в 50 голосів. А у 2012 році на тому ж округу Порошенко заручився рекордною для всієї України підтримкою: його підтримало 78% виборців. Складно, мабуть, знайти більш промовисту оцінку його роботи.

ОТОЖ дивна на перший погляд, річ. У політиці Порошенко ніби давно. Але в цій президентській кампанії він був дебютантом, чим вигідно відрізнявся від багатьох інших. Хтось кандидував уже вчетверте, ще декілька – вдруге. Петро Порошенко йшов вперше, але крокував впевнено як людина, яка добре і ретельно підготовлена до президентської роботи. Про це свідчить уся його біографія.

Доля Петра Порошенка та очікування українців зустрілися на Євромайдані.

Ще рік тому соціологи, які проводять опитування громадської думки, навіть не вписували прізвища Порошенка у перелік можливих кандидатів. Після Майдану виявилось, що саме у Порошенка – найвищий рівень довіри.

Він лише зрідка з'являвся на сцені. Був весь час серед народу. Вся країна спостерігала, з якою відвагою 1 грудня він зупиняв провокаторів на Банковій, які, порушивши дисципліну, всупереч наказам пішли на штурм адміністрації Януковича. Зимовими ночами Петра Порошенка бачили в наметах, біля вогнищ, на блок-постах.

"5-й канал" Порошенка став головним інформаційним ресурсом, який ніс українцям і всьому світові правду про події в Україні. Скликав народ в найбільш критичні моменти.

Але головне, чим Порошенко прислужився повсталому народу, – його дипломатичні здібності. По суті він став "міністром закордонних справ" Майдану. Їздив по всій Європі, щоб забезпечити широку міжнародну підтримку України та її європейської інтеграції. Тут стали в нагоді досконале знання англійської, а також досвід і широкі зв'язки з європейськими політиками, які Петро Порошенко набув, очолюючи Міністерство закордонних справ та Міністерство економіки. Головне, чим він займався на цих посадах, – підготовку угоди про політичну асоціацію та зону вільної торгівлі з ЄС. Якби в дипломатичній практиці було прийнято на таких документах писати, хто автор, то принаймні одне з прізвищ там було б "Порошенко". Він, можна сказати, вистраждав цей документ. Ця угода є цілісним планом реформ в Україні, планом її європеїзації, планом, який має виконати наступний Президент.

В умовах, коли доля України як ніколи залежить від підтримки США та ЄС, коли, хочеш чи ні, але треба забезпечити мир та владнати відносини із таким складним і агресивним сусідом, як Росія, причому на умовах України, дипломатичні здібності – саме те, що краще потрібно Президенту. Але такого досвіду замало. На порозі – фінансова та соціальна

катастрофа. Тож очільник держави повинен глибоко розбиратися і в питаннях економіки. В Петра Порошенка за плечима є й такий досвід. У 1989 році він закінчив з відзнакою факультет міжнародних відносин та міжнародного права Київського університету та отримав спеціальність "Міжнародні економічні відносини", навчався в аспірантурі, захистив кандидатську дисертацію і навіть став співавтором підручника "Сучасні міжнародні економічні відносини". Набути глибокі знання згодилися йому згодом, коли очолював парламентські комітети з питань бюджету (2002-2005 р.), фінансів (2006-2007 р.), працював головою Ради Нацбанку.

Але, напевно, головним життєвим університетом Петра Порошенка стало створення сучасної потужної кондитерської компанії. Вона виробляє продукцію найвищої якості, звану в багатьох країнах світу. Це – транснаціональна компанія, яка має фабрики в різних країнах. Вони оснащені новітнім обладнанням та передовими найсучаснішими технологіями.

Про таких, як Петро Порошенко, кажуть – "міцні господарники". Це не ті, що торгують газом, нафтою, повітрям чи політичними послугами. А хто займається копінкою цілодобовою роботою. З нуля запускають реальне виробництво та дають людям працювати. Петро Порошенко має колосальний досвід створення десятків тисяч робочих місць. Якщо спромігся навести лад на своїх підприємствах, де нині трудяться майже 60000 чоловік, – то зможе забезпечити порядок і в країні.

До намірів глави сімейства балотуватися в Президенти із розумінням поставилася вся велика родина Порошенків – за винятком наймолодшого сина Михайла. Хлопчиків 12 років, йому зараз як ніколи важливе спілкування з батьком, і він не хоче відпускати його на цілодобову роботу. Всього у Петра Олексійовича четверо дітей: два хлопці та двійко дівчаток. Одружився Петро у 18, і вже 30 років він та його дружина Марина є взірцевим подружжям та мрією сім'єю. Торік старший син побрався, і родина поповнилася невісткою Юлею. В день інавгурації П. Порошенка став дідусям.

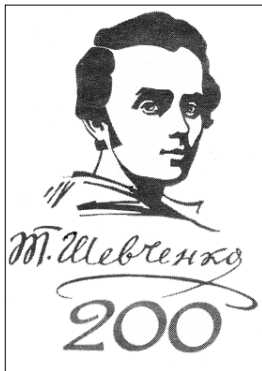
Незаперечним авторитетом для Петра залишається його батько Олексій Іванович, на честь якого Петро назвав свого первістка. Порошенкові-старшому – 77, але він і досі працює генеральним директором концерну "Укрпромінвест". Працелюбність, зізнається Петро Олексійович, у нього від батька: це він навчив "вквалувати" по 18 год на добу. Мама Петра Порошенка Євгенія Олексіївна, на жаль, померла у 2004 році. Материнське серце в розпал Майдану 2004 року, де Петро був на "передовій", не витримало тривоги за сина.

Син Петро в родині Олексія та Євгенії Порошенків народився 26 вересня 1965 року в Болграді на Одещині. Знає настрої людей і того південного краю, хоча більша частина його свідомого життя проходить у центрі України, в Києві та на Вінниччині. Ця людина здатна почути і Захід з Центром, і Схід з Півднем, бо соборність та єдність України є для нього найголовнішим пріоритетом. А як захищати країну, Порошенко навчили під час служби в армії: два роки від наказу до наказу. Син Олексій після навчання на військовій кафедрі пройшов підготовку в легендарній армійській учебці "Десна".

Порошенко у свої 48 став наймолодшим Президентом, але його біографія свідчить, що весь свій час він наполегливо працював над собою і набув глибокого та всебічного досвіду, який потрібен главі Української держави в такі важкі й критичні часи, як тепер.

(За матеріалами інформаційних повідомлень)

МУЗИЧНА ШЕВЧЕНКІАНА

ЩЕ ЗА життя Кобзаря його поезії ставали народними піснями. Найбільше Шевченкових творів поклав на музику Микола Лисенко. Першим твором композитора на слова Шевченка був "Заповіт", написаний ним 1868 року на прохання західноукраїнських діячів культури. Всього великому композитору належить понад 80 високомистецьких музичних творів на слова Шевченка. У Галичині та на Буковині були відомі також твори К. Стеценка на слова Кобзаря, особливо його кантата "Шевченкові", яку він написав у 1910 році на слова Костянтини Малицької.

Денис Січинський створив кантату "Лічу в неволі...", хоріві твори "Минули літа...", "Один у другого питаєм", солоспіви "У гаю, гаю", "І золотої й дорогої" тощо. Музику до п'єси "Назар Стодоля" і більше десяти музичних творів на слова Кобзаря написав Сидір Воробкевич – письменник і композитор з Буковини.

Філарет Колесса скомпонував на тексти Шевченка хоріві твори "Було колись в Україні", "Ой, вмер старий батько", "Утоптала стежечку", "Закувала зозуленька", "Якби мені черевички" та інші.

Ряд музичних творів на слова Шевченка належить музичному діячеві і композитору Іванові Біликовському,

життєвий і творчий шлях якого був тісно пов'язаний зі Станіславом. Це, зокрема, хоріві твори "Гамалія", "Думи мої, думи мої", "Ой, три шляхи", "Ой, гляну я, подивлюся", "Сонце заходить".

Композитор і видавець музичних творів Ярослав Ярославенко написав хоріві твори "Тече вода з-під явора", "Човен", "Садок вишневий" та "Над Дніпровою сагою".

Великі хоріві твори на слова Шевченка "Гамалія", "Калина", "Ой нема ні вітру, ні хвилі" створив один із засновників музичних товариств "Перемиський Боян" та "Львівський Боян" Йосип Кишакевич.

Станіслав Людкевич написав дослідження "Про основу і значення співності в поезії Тараса Шевченка" та "Про композицію до поезії Тараса Шевченка", створив він також ряд музичних творів на слова Кобзаря. Та найголовнішим твором Людкевича цього часу став знаменитий «Кавказ» на слова Т. Шевченка.

До поезії Тараса Шевченка неодноразово звертались також Анатоль Вахнянин, Ярослав Лопатинський (родом з м. Долини), Остап Нижанківський, Генріх Топольницький та інші західноукраїнські композитори.

У проповіді музичних творів на слова Т. Шевченка значну роль відіграли західноукраїнські співаки-професіонали Олександр Мишуга, Соломія Крушельницька, Іван Гушалеви, Модест Менцинський та інші, які часто виконували їх під час гастролей в багатьох країнах світу.

ШЕВЧЕНКІАНА ГАЛИЦЬКОГО ТЕАТРУ

ЗНАЧНУ роль в популяризації творів Шевченка відіграв галицький театр товариства "Руська бесіда". Вже з моменту його заснування в 1864 році в репертуарі театру була п'єса "Назар Стодоля". Серед перших виконавців ролей у постановках цієї вистави особливо відзначалася одна з кращих актрис тогочасного галицького театру Теофілія Бачинська, яка вдало виконувала роль Галі.

Знаменною віхою в сценічній історії "Назара Стодоля" на західноукраїнських землях була вистава за участю Марка Кропивницького в ролі сотника Кичатого. Вона відбулася навесні 1875 року в Тернополі. Як згадують очевидці, Кропивницький грав з повним реалізмом – трактував свою роль дещо інакше, як інші артисти.

У 1887 році в Станіславові галицький театр вперше поставив "Назара Стодолю" зі славновісними "Вечорницями" Петра Ніщинського.

Найбільш відомим виконавцем ролі Назара був Лесь Курбас, пізніше видатний театральний діяч. П'єса була також в репертуарі інших західноукраїнських театральних колективів – Буковинського народного театру (заснований в Чернівцях в 1904 році), Українського народного театру імені Івана Тобілевича в Станіславові (створений в 1911 р.), "Тернопільських театральних вечорів" (заснований Лесем Курбасом в 1915 р.). Все ширше цікавляться цим твором міські і сільські аматорські драматичні колективи.

У 1901 році на сцені галицького театру було здійсне-

ПОВЕРНЕННЯ ШЕВЧЕНКА

Заслання, самота, солдатчина. Нічого. Нічого – Оренбург. Нічого – Косарал. Не скаржився. Мовчав. Не плакав ні від чого. Нічого, якось жив і якось не вмирав.

Вернувся в Петербург, і ось у Петербурзі – після таких років такої самоті! – овацію таку йому зробили друзі! – коли він увійшов. І він не зміг іти.

Він прихилився раптом до колони. Сльоза чомусь набігла до повік.

Нехай Господь поблагословить тебе, і нехай він тебе стереже! Нехай Господь засяє на тебе лицем своїм, і нехай буде милостивий до тебе! Нехай Господь зверне на тебе лице своє, і нехай дасть тобі мир! (4М: 24.86)

ПРОСИМО: ПОБЛАГОСЛОВИ...

У круговерті годин, днів і віків
На безвір'ї шукали ми ліків.
Твої заповіді, Боже, ми вивчали,
Книгу Твою святую не раз читали,
Пізнати її Шевченко і Франко допомагали.
Ми ж слухали їх та не почули,
Бо гординею і брехнею окуті були.
Ім'я Твоє ми забували, Боже,
І робили те, що не гоже.
Хліб Твій насущний не цінували,
Українські цінності занедбали,
Корупції і зраді ми сприяли.
І мали те, що не заробляли,
Та заморського раю собі бажали.
Світові шахраї охоче його обіцяли,
А взамін наші багатства розкрадали.
І ми, наївні й недалекі, їм довіряли.
Співали про славних козаків могили.
А «друзі» нас обіцянками дурили
Та одних на других травили
І злії справи чинили.
В оренду взяли Україну
І перетворили її в руїну.
Господаря приспали – заворожили,
Живі і мертві душі купили,
«У огні її оскрадену збудили...»
Цю Шевченкову засторугу
До серця ми не взяли

но першу постановку драматичної переробки твору Т. Шевченка. Це був "Невольник" Марка Кропивницького, який також закріпився в основному репертуарі фонду театру.

На початку ХХ століття репертуар галицького театру поповнюється оперою М. Аркаса "Катерина", яка не сходила зі сцени довгі роки. Роль батька добре виконували артист Іван Рубчак (родом з Калуша) та М. Садовський, який в 1905-1906 роках очолював театр.

У згаданий період театр звертається також до п'єси І. Тогобочного «Мати-наймичка», написаної на основі поеми Шевченка «Наймичка».

В міжвоєнний період професійний театр мало звертається до «Назара Стодоля». П'єсу частіше включають до свого репертуару аматорські гуртки, наприклад, вона з успіхом ставилася в 1921 році аматорським гуртком у Калуші.

В репертуарі численних театральних колективів цього часу були також «Невольник» М. Кропивницького, «Катерина» М. Аркаса.

Школярі часто показували на шевченківських вечорах драматичні сценки із «Вінка на могилу Шевченка», виданого в 1903 році письменницею Костянтиною Малицькою.

(Статті подаються на основі розвідок доцента кафедри історії України Прикарпатського університету ім. В. Стефаніка В. Бурдуланюка, опублікованих в газеті «Західний кур'єр»).

Бо, знаєте... із каторги в салони...
не зразу усміхнеться чоловік...

Кобзар співав в пустелі Косаралу,
у казематах батюшки-царя.
Кайдани, шаленіючі, бряжчали,
щоб заглушити пісню Кобзаря.

А пісня наростала у засланні.
А пісня грати розбивала щент.
Правдивій пісні передзвін кайданів –
то тільки звичний акомпанемент.

Ліна КОСТЕНКО.

І як підлії раби за свою
Прийняли чужу корогву
Та ступили на чужу дорогу.
А також, як казав віщій Тарас.
Що собою жертвував заради нас:
«Той мурує, той руйнує.
Той неситим оком на край світа зазирає,
Чи нема країни, щоб загарбать
І з собою взяти в домовину...»
Допоможи нам, Боже,
Скинути ярмо вороже
І відродити українську родину.
Не став нам у провину,
Що у революціях – свою і чужу
Ми кров гарячу проливали,
Одні одних убивали
І заповіді Твої, Боже, нас не спиняли.
Та все ж до Тебе ми прийшли.
І просимо: Боже, духом своїм нас надихни.
Всемогутністю своєю всіх поблагослови.
Щоб з Тобою ми у вічності пробували,
Вчинками і словами ймення Твоє прославляли.
Повсюди і завжди нас бережи,
Своїми чеснотами освіти.
Будь милостивий, Боже, до нас
У тривожний сьогоднішній час.
Ми просимо Тебе: нам мир дай,
Не дай біди нам підкосити ноги.
Прости нас за втрачений рай,
Від ненависті і протистояння відверни,
До братовбивчої війни не допусти,
На дорогу праведності наверни
І Україну нам збережи.

Іван МАКАРОВСЬКИЙ,
доцент кафедри історії і політології.

У числі кращих

30 травня Центр міжнародних проектів «Євроосвіта» у партнерстві з міжнародною групою експертів представив 8-й академічний рейтинг вищих навчальних закладів України «Топ-200 Україна».

В АВАНГАРДІ українських університетів протягом всіх 8 років впевнено залишаються Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут» та Київський національний університет ім. Шевченка.

Відрядно, що до рейтингу увійшло одразу три ВНЗ Івано-Франківська. Найвищий рейтинг має Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу, він на 34 місці. Прикарпатський національний університет ім. Стефаника посів 39 місце, а Івано-Франківський медичний університет – 42 місце.

Рейтинг склали на основі таких критеріїв: оцінювання якості підготовки випускників ВНЗ роботодавцями й академічним співтовариством, добротність науково-педагогічного потенціалу, рівень навчання й міжнародне визнання.

НОВІ ІДЕЇ, АЛЬТЕРНАТИВНІ РІШЕННЯ

Як уже повідомлялося в газеті "Студент Прикарпаття", в Івано-Франківському національному технічному університеті нафти і газу відбувся Міжнародний паливний (нафтогазовий) конгрес, ініціатива з проведення якого належить студентам ІФНТУНГ. Мета форуму – обмін знаннями і досвідом між студентами, спеціалістами галузі та науковцями через представлення результатів своїх наукових досліджень у вигляді презентацій та постерів.

КОНГРЕС працював три дні. В його роботі взяли участь представники не лише з різних міст України, а й з Польщі, Єгипту. Захід проходив під патронатом студентського відділення світового Товариства нафтогазових інженерів, що відоме, як SPE (Society of Petroleum Engineers).

Делегати конгресу мали можливість познайомитися із студентськими дослідницькими роботами, що презентувалися для присутніх.

Студентські відділення SPE прозвітували про свою діяльність та обмінялися досвідом роботи. До речі, в рамках конгресу відбувся круглий стіл щодо створення професійної секції SPE в Україні.

До порядку денного Міжнародного паливного форуму

було включено семінар-засідання представників провідних нафтогазових компаній України та світу.

В процесі роботи конгресу піднімалися злободенні питання, що назірили в енергетичній сфері, пропонувалися шляхи їх вирішення.

Для делегатів конгресу реалізовано екскурсійну та відпочинкову програми.

В період роботи конгресу Спілка інженерів-нафтовиків запрошувала зацікавлених провести співбесіди та відібрати кращих студентів – випускників для майбутнього працевлаштування. – Адже тепер, як ніколи, галузь потребує свіжих ідей, знань та енергії від молодих людей.

Спонсором заходу виступила компанія «Chevron Ukraine».

Ректор ІФНДТУНГу Є. І. Крижанівський, коментуючи для журналістів міжнародне дійство, відзначив важливість його проведення саме тепер, коли Євросоюз стоїть на порозі перегляду відносин в енергетичній сфері та зміни стратегічних партнерів у цій галузі.

Міжнародний паливний конгрес сприятиме формуванню нових ідей та створенню альтернативних рішень ряду проблем галузі.

ОЦІНЮВАЧІ ЗЕМЛІ ТА НЕРУХОМОСТІ БУДУТЬ ПОТРІБНІ

► Нові професії

І ЗНАЙДУТЬ СЕБЕ В СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ

ЩЕ ОДНУ доволі рідкісну та вельми актуальну як для Прикарпаття й України спеціальність відкривають в Інженерно-екологічному інституті ІФНТУНГ. Поряд із магістрами екологічного контролю й аудиту, тут готуватимуть фахівців такого самого освітньо-кваліфікаційного рівня і з оцінки землі та нерухомого майна. Хоча процедура відкриття нової спеціальності досить складна, все ж у дирекції Інституту сподіваються, що вже нинішні четвертокурсники, які навчаються за напрямом підготовки "геодезія, картографія та землеустрій", зможуть після закінчення бакалаврату вступати на п'ятий курс для здобуття цього магістерського фаху. А попит на такі кадри в нашому суспільстві рік у рік лише зростатиме, переконані тут. Адже одним з найбільших багатств України є земля, і її потрібно вміти як оцінювати, так і цінувати.

– Ініціативу ректора університету професора Свєстасія Крижанівського підтримали в Міністерстві освіти і науки, – розповідає журналістові газети «Галичина» Василеві Морозу директор Інженерно-екологічного інституту ІФНТУНГ професор Олег Мандрик. – Адже в Україні фахівців зі спеціальності "Оцінка землі та нерухомого майна" готують лише у трьох ВНЗ – в Києві, Львові та Харкові. Тому дефіцит таких кадрів у країні – істотний. Але міністерська згода на відкриття цієї спеціальності в ІФНТУНГ – то лише півділа. Ми й зібрали всю необхідну документацію на отримання ліцензії щодо підготовки фахівців освітньо-кваліфікаційного рівня (ОКР) «магістр» за названою спеціальністю. Свідомо відмовляємося від ОКР "спеціаліст", оскільки, не сьогодні-завтра Верховна Рада ухвалить нове законодавство про вищу освіту, відповідно до якого в Україні готуватимуть лише «бакалаврів» і «магістрів», як це й є сьогодні у світі.

Весь тягар того клопіткого процесу взяла на себе кафедра землепорядкування та кадастру, зокрема її завідувач професор Михайло Лісевич. Затверджено вже й такий важливий документ, як концепція діяльності фахівців такого профілю, що його підписує голова ОДА. Правда, попереду – міністерська експертиза того, чи достатньо забезпечені як університет, так і профільна кафедра кадрами, інформаційними матеріалами, матеріально-технічним устаткуванням для підготовки фахівців з оцінки землі та майна.

Зазвичай процедура одержання нової ліцензії триває до півроку. Але такий порядок речей. Втім, цим, до речі, можна почасти й пояснити те, чому не так уже й багато нових спеціальностей запропонували абітурієнтам ВНЗ Івано-Франківська за останні п'ять років. А ми 2014-го відкриваємо відразу дві... Зрештою, хоч як, а цього річчя випускники шкіл, які постають перед вибором професії, які нині записуються на ЗНО, можуть бути певні, що в Інженерно-екологічному інституті ІФНТУНГ зможуть освоїти дуже потрібний в Україні й престижний фах, а потім і на практиці стати "майстром" з професійної оціночної діяльності, що наприкінці ХХ століття дістала широке міжнародне визнання й нині посідає одне з провідних місць на ринку.

Взагалі, мушу зазначити, що ця спеціальність – то не просте уміння вимірювання площ землі, як може дехто подумати, що його проводять наші випускники інженерно-геодезисти, а землепорядники відтак встановлюють за тими вимірами межі земельних наділів. Оцінка землі та майна – то й економічна категорія. Принаймні половина з тих кільканадцяти дисциплін, які майбутні магістри вивчатимуть на п'ятому курсі, – економічного спрямування, що навчають, як правильно оцінити землю, а також зведені на ній мости, дороги, будівлі. І нам поталанило, що в уні-

верситеті працює заслужений оцінювач Українського товариства оцінювачів доктор економічних наук професор Ярослав Витвицький – єдиний на Івано-Франківщині спеціаліст, який має всі сертифікати на право проведення оцінки землі та нерухомості. Це, крім усього іншого, ще й вагомий аргумент для міністерських експертів...

Насамкінець додаю, що згідно з відповідним законодавством оцінку вартості майна обов'язково проводять під час створення нових підприємств чи господарських товариств на базі нерухомості, що перебуває в державній чи комунальній власності, в разі приватизації чи іншого відчуження майна, а також оренди, обміну, страхування державного чи комунального майна, передачі нерухомості під заставу тощо. Користуються послугами оцінювачів і в багатьох інших випадках розмаїтої господарської діяльності. Тобто на випадку магістрів з оцінки землі й нерухомості – чекає широке поле діяльності. Тож вони знайдуть себе в сучасному суспільстві...

Як повідомив завідувач кафедри Михайло Лісевич, в Україні тепер формують Єдиний державний реєстр прав, який ґрунтується на обліку й оцінці земельних ділянок усіх форм власності та розташованого на них іншого нерухомого майна. Власне, цей банк даних уже функціонує й до повноважень його співробітників належить реєстрація реєстрових прав на землю й майно, фіксація обмежень цих прав та правових дій щодо об'єктів нерухомості. Такими питаннями займаються в обласних і районних філіях Держземкомагентства, у тотожних структурах "Центру Державного земельного кадастру", в територіальних органах технічної інвентаризації Міністерства регіонального розвитку, будівництва й ЖКГ, в управліннях Мін'юсту... І скрізь будуть потрібні оцінювачі землі та нерухомого майна.

► Підсумки

У КОНФЕРЕНЦ-ЗАЛІ готелю "Надія" з нагоди Міжнародного дня інтелектуальної власності відбулася обласна науково-практична конференція "Вчені і винахідники – розвитку краю", в якій взяли участь представники органів влади, вищих навчальних закладів, громадських організацій та підприємств області. Матеріали, підготовлені оглядовою комісією, що стосується створення, накопичення, захисту та використання об'єктів промислової власності в Івано-Франківській області за підсумками 2013 року, засвідчують, що в рамках огляду "Техтворчість Прикарпаття" (за даними розгля-

ВЧЕНІ І ВИНАХІДНИКИ – РОЗВИТКУ КРАЮ

нутих матеріалів і громадського спостереження) в області було створено більше 200 винаходів, корисних моделей і промислових зразків.

Приклади використання технічних новинок в народному господарстві і в соціально-культурній сфері області, які висвітлені в каталозі "Інтелектуальний продукт вчених і винахідників Прикарпаття-2013", ілюструють високу ефективність і цінність напрацьованого інтелектуального продукту.

Найефективніших інтелектуальних здобутків досягнуто у вищих навчальних закладах області. Так, групою вчених Івано-Франків-

ського національного технічного університету нафти і газу зареєстровано наукове відкриття "Закономірність зміни зносо-фрикційних характеристик поверхневих шарів металополімерних пар тертя при їх контактній імпульсній взаємодії".

Серед переможців обласного рейтингового огляду "Техтворчість Прикарпаття-2013" є винахідники з Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу:

Святослав Ігорович Криштопа – кращий вчений-винахідник – доцент кафедри нафтогазового технологічного транспорту Івано-

Франківського національного технічного університету нафти і газу, к. т. н., автор 8 винаходів і корисних моделей і наукового відкриття "Закономірність зміни зносо-фрикційних характеристик поверхневих шарів металополімерних пар тертя при їх контактній імпульсній взаємодії", що відкривають нові перспективи і можливості у вирішенні проблеми зносостійкості і втрат від тертя;

Сергій Олександрович Овечкий – кращий винахідник – доцент кафедри морських нафтогазових технологій, к. т. н., автор 7 винаходів і корисних моделей з проблем довговічності елементів бурового обладнання і видобуван-

ня газу з донних і піддонних природних газових гідратів;

Андрій Володимирович Возний – кращий молодий винахідник – аспірант кафедри механіки машин Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу, автор 5 винаходів і корисних моделей і заявки на наукове відкриття "Закономірність впливу конструктивних і експлуатаційних параметрів на єдине поле взаємодії металополімерних пар тертя".

Переможцям вручено відповідні дипломи, посвідчення і нагрудні значки "Галицький кмітливець".

Любомир РОП'ЯК, Іван ГЛАДЬ, доценти.

ЗАХИСТИ, НЕ ЗНИЩУЙ, ПРИМНОЖУЙ!

► Проблеми довікля

ЩОРОКУ 5 червня ми відзначаємо Всесвітній день охорони навколишнього середовища, який є одним з основних способів ООН повернути увагу світової громадськості до проблем навколишнього середовища, а також стимулювати політичний інтерес та відповідні дії.

Святкування цього Дня розраховане на те, щоб залучити людський фактор для вирішення питань охорони навколишнього середовища, дати народам світу можливість активно сприяти стійкому й справедливому розвитку, розумінню того, що основною рушійною силою зміни підходів до природоохоронних питань є саме суспільство, а також роз'яснити корисність партнерських відносин, щоб у всіх країнах і народів було більш безпечно й благополучне майбутнє з точки зору екології.

В Україні 5 червня є також і професійним святом екологів. ІФНТУНГ має великий досвід і сприяє навчанню та підготовці майбутніх фахівців екологічного профілю.

Не знищуй! Схаменись, людино!

Зверни увагу на довікля,

І захищай кожнісіньку тварину,

Збирай усе цілюще зілля!

Не викидай сміття, не забрудни природу,

Не вирубай ліси, бережи чисту воду!

Для дітей своїх планету Земля зберегти,

Дай їм можливість жити вільно, щоб рости!

Не продовжуй вилити стоки в океани,

Бо натовість прокинеться всієї спільної вулкани,

Не вбивай диких тварин, краще захисти,

Пам'ятай, що на їх місці міг би бути ти!

Не обламай гілля з цвітом – користі немає,

Помилуєшся ним день, потім викидаєш...

Перестань хотіти шубку з норки чи песця –

Їх вбивають, щоб тобі зшити комірця...

Якщо випав із рук фантик – зігниєш й підійми,

Не будь першим, хто робить із вулиць смітник.

Відкрий очі й поглянь на те, що твориш –

Такими темпами планету ти розориш,

Доки не пізно, закликаю: – зупинись!

На злодіяння свої озирнись.

Екологічно стань свідомим, любий друже,

І доведи, що до природи небайдужий!

Марія БОЙКО, студентка групи ПЕ-11-2.

ПОЧАТОК ХОРОШОЇ ТРАДИЦІЇ

З ІНІЦІАТИВИ профкому ІФНТУНГ та при підтримці ректорату і Центру культури та дозвілля студентів відбулись урочистості з нагоди Дня матері, який стає традиційним святом українського народу.

Дійство відбулось на майдані перед головним корпусом. З імпровізованої сцени звучали вітання, адресовані найдорожчим людям в нашому житті – нашим матерям. Суперечливі відчуття – від радості до смутку виникали у слухачів під час декламування віршів, виконання пісень і просто чуйних слів про материнську долю, її любов і сподівання на добру долю для своїх дітей.

Твори, які пролунали цього дня, виконувались і студентами, і викладачами. До уваги громади виносились і авторські твори самих виконавців.

Задоволення слухацької аудиторії, оплески і загальне схвалення дозволили повірити – вдале починання стане хорошою традицією в університеті.

ПОСЛУГИ НАДАВАТИМУТЬСЯ

ЗА СПІЛЬНОЮ ухвалою засідання адміністрації і профкому первинної профспілкової організації університету (ППО) фізкультурно-оздоровчі послуги спорткомплексу університету (футзал, волейбол, термічне оздоровлення і плавання) будуть і надалі надаватись ППО аматорським спортивним групам «Здоров'я» ІФНТУНГ в період з вересня по червень навчального року.

Компенсацію витрат аматорських спортивних груп «Здоров'я» у розмірі 50 відсотків від встановленої вартості буде здійснювати профком із профбюджету ППО впродовж опалювального сезону навчального року.

*Ірина ГАЛЮК, член профкому,
доцент кафедри теорії економіки та управління.*

► Літературне Прикарпаття

Завітайте до Снятина

На туристському маршруті "Літературне Прикарпаття" – один із найважливіших населених пунктів, столиця Покуття Снятин. Це одне із старовинних містечок нашого краю.

ВІДВІДУВАЧІВ, насамперед, може зацікавити літературний музей, розміщений у будинку, де колись проживав письменник і адвокат Марко Черемшина. Експонати музею розповідають про життя і творчість покутської трійці – Леся Мартовича, Василя Стефаника та Марка Черемшини, якому ще й споруджений пам'ятник.

Якщо Василя Стефаника називають творцем психологічної новели, то колишнього власника садиби, де тепер розміщений музей, мужицьким адвокатом. Таким визначенням Іван Семанюк, що мав літературний псевдонім Марко Черемшина, дуже пишався. До речі, ім'я Марко носили також відомі в літературі Марко Вовчок, Марко Антіох, Марко Босслав.

Симпатії Івана Семанюка завжди на боці скривджених трударів, які не можуть знайти собі місця в експлуаторському суспільстві. "Село вигибає" – з болем констатував Марко Черемшина.

Ілюстратором творів покутської трійці був Василь Касіян. Його музей – також у центрі Снятина. А ще в музеї знаного художника – найвідоміша в Україні Шевченкіана. Сторінки біографії Кобзаря та ілюстрації до його творів – все в полі уваги Василя Касіяна. Особливістю його музею є гуцульська різьба та чудові ткані роботи.

...Варто завітати до Снятина, щоби познайомитися із творчістю наших земляків, котрі жили і творили в неповторному куточку нашого чудового краю.

Надія БУДУЙКЕВИЧ, екскурсовод I категорії.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ ВТРАЧЕНІ:

залікову книжку, видану ІФНТУНГ на ім'я студента групи АТ-12-1 **Панчука Андрія Мирославовича**; студентський квиток, виданий ІФНТУНГ на ім'я студентки групи ГНГ-10-1 **Ониськів Ольги Олегівни**; залікову книжку, видану ІФНТУНГ на ім'я студентки групи ЕКП-10-2 **Байматової Майси Джумагельдієвни**; залікову книжку, видану ІФНТУНГ на ім'я студента групи ТЗВ-12-1 **Юрківа Володимира Богдановича**; залікову книжку, видану ІФНТУНГ на ім'я студента групи ВНГЗ-13-1 **Горбового Ігора Ярославовича**; диплом спеціаліста ВА № 41265810, виданий ІФНТУНГ у 2011 році на ім'я **Натягана Миколи Івановича**.

"СТУДЕНТ ПРИКАРПАТТЯ"

газета Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу.
Виходить із лютого 1971 року.

Редактор газети **Лідія КОРБА.**

НА ПІДТРИМКУ АРМІЇ

Аналізуючи 23-літню історію становлення Збройних сил України, ми вимушені констатувати, що весь цей час армію фінансували за залишковим принципом. У Законі України «Про оборону», прийнятому в 2000 році, передбачались видатки на армію в розмірі не менше 3% ВВП. Однак у період правління В. Ющенка на РНБО прийняли видатки на рівні 2%, у бюджеті 2007 року цей показник зник взагалі. В останні роки фінансування армії опустилося нижче 1%, що призвело до фактичної втрати боєздатності Збройних сил.

Вторгнення Росії в Крим і його анексія, моторошні будні південно-східних регіонів розбурхують всю державу. Путін розв'язав криваву війну в Україні...

► У ВНЗ міста

Університет, що відчиняє двері у майбутнє

СИМВОЛІЧНО, що в день народження видатного українського новеліста Василя Стефаника, відзначили День Прикарпатського національного університету ім. В. Стефаника. Того дня в навчальному закладі відбулися традиційні урочистості, вручення обласної премії ім. В. Стефаника, відкриття лекційної аудиторії імені Павла Федорука та багато інших заходів.

ПНУ ім. В. Стефаника – це найстаріший вищий навчальний заклад Прикарпаття. Йому – 74. «Історія університету гідна поваги, а його сьогодення повинно стати прикладом для наслідування, – наголосив ректор ПНУ ім. В. Стефаника Ігор Цепенда і додав: – Наш університет не лише крокує в ногу з часом, а й відчиняє двері у майбутнє. Насамперед завдяки потужному викладацькому складові і талановитим студентам. Ми пишаємося випускниками закладу, які є основою, на яку спирається наше місто».

Під час урочистостей з нагоди Дня університету голови ОДА і обласної ради – Андрій Троценко та Василь Скрипничук нагородили доктора біологічних наук, професора Володимира Луцака і доктора філологічних наук, професора, письменника Степана Пушика медаллю «За заслуги перед Прикарпаттям». Нагрудні знаки «Людина року-2014» отримали в номінаціях: «вчений 2014 року» – доктор фізико-математичних наук, професор Володимир Коцюбинський, «молодий вчений 2014 року» – Олег Луцак,

з МЕТОЮ зміцнення обороноздатності нашого війська розмаху набрала благодійна ініціатива "Захисти Україну! Підтримай українську армію!". Завдяки їй кожен громадянин може перерахувати гроші за допомогою мобільного телефону, набравши номер "565" або ж перерахувати кошти у Фонд підтримки Збройних сил України.

Фінансово допомогти українській армії в рамках цієї ініціативи вирішив і Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу. З цією метою більше 1400 чоловік – професорсько-викладацький склад, працівники адміністрації, допоміжний та обслуговуючий персонал ще на початку весни написали заяви про перерахування одноденного заробітку (а це 188,588 грн.) на підтримку захисників Української держави.

«студент 2014 року» – студент п'ятого курсу Інституту історії, політології і міжнародних відносин Богдан Паска. Посмертно почесно відзнаки в номінації «честь і слава університету» удостоєно студента ПНУ ім. В. Стефаника, героя Небесної сотні Романа Гурика. Нагороду вручили його матері Ірині. Своєю чергою, на знак своєї підтримки та солідарності, студенти з Варшавського університету передали їй скарбничку із зібраними коштами.

З 1998 року на Прикарпатті вручають престижну містечку премію в галузі літератури і мистецтва ім. В. Стефаника. Цього року це зробили в рамках Дня університету. У номінації «проза» за роман «Крамниця щастя» її отримала Ольга Деркачова, в номінації «документальна і науково-критична література» за книжку «Грані художнього буття: нариси з історії української літератури ХХ століття (дослідження, статті, критичні етюди)» – Марта Хороб, у номінації «поезія» за збірку «Бентежні видива» – Любомир Стринаглюк.

Лекційна аудиторія імені Павла Федорука – перший іменний клас у Прикарпатському університеті. Таку традицію тут планують продовжувати. До речі, Павло Федорук – український науковець-кібернетик, доктор технічних наук, професор, академік Академії технологічних наук України, працював проректором з питань науки ПНУ ім. В. Стефаника.

Петро КОЧЕРЖУК.

Хто перший придумав?

► Рідне слово

Мова – це живий організм, у якому постійно з'являються нові слова, а деякі відмирають. Стосовно неологізмів є багато цікавого щодо того, хто вперше промовив їх чи придумав. Достеменно відомо, які слова вперше вжили українські письменники.

ТАКІ звичайні нині слова, як "мрія", "майбутнє", "байдужість", "завзяття", "темрява", "страдниця", "незагойний", "приємність", "чарівливий", "сутінь", "бойовище", "маємо", "знадливий", "стуманілий", "пестливий", "привабливий" і "потужний", подарував українській мові Михайло Старицький.

Леся Українка залишила нам ліричне слово "провесна" й науковий термін "промінь". Мати Лесі, одна із родоначальниць української дитячої літератури Олена Пчілка дала життя слову "мистецтво", а також - "переможець", "променистий", "палкий", "несяма", "несямлення".

Слова "отвір", "привид", "свідоцтво", "чинник", з'яви-

лися завдяки Іванові Франку, а вигадці Тараса Шевченка належить слово "високочолій". Слова "самосвідомість" і "світогляд" створив класик красного письменства Іван Нечуй-Левицький.

Слово "звіт" теж не з неба впало, його придумав Іван Верхратський – мовознавець, осноположник українського природознавства, автор перших підручників і термінології з різних природничих наук.

Слово "годинник" – молоде, йому нема ще й 100 років, воно було створено від уже наявного слова "година".

Батько українського тіловиховання професор Іван Боберський знайшов питомо українське словесне окреслення нових понять у спортивній термінології, зокрема, "сітківка" або "відбиванка" (волейбол), "копаний м'яч" (футбол), "наколесництво" (велоспорт), "гаківка" (хокей) та ін. Ці слова були широкоживаними на західноукраїнських землях до 1939 р.

► Екстремальна ситуація

У НАТОВПІ

РУХ НАТОВПУ, як течія річки, його зупинити майже неможливо. Взагалі намагайтеся не потрапляти в неупорядкований натовп. Тим більше, якщо з'явилась можливість паніки. Краще відійдіть убік. Прикладів, коли панікуючий натовп перетворювався в смертоносну стихію, скільки за годно...

Весело святкувала молодь. Злива. Натовп посунув у підземний перехід. На східцях падали, а натовп ішов. Були покалічені люди. То краще залишитися самому на дощі.

Якщо вже потрапили у панікуючий натовп, є способи уберегти себе. Відразу ж зосередьтесь. Не йдіть проти течії. Намагайтеся маневрувати, щоб вийти з натовпу. Швидко приведіть у порядок одяг, взуття. Підтягніть ремінь, застібніть гудзики, волосся зберіть у вузол. Руки зігніть у ліктях і міцно зчепіть перед собою. Так ви захистите свою грудну клітку. Тримайтеся міцно на ногах, щоб не впасти. Це небезпечно. Дивіться, куди пливе натовп. Стережіться, щоб вас не притиснули до стовпа, стіни тощо. Спокійним голосом стримуйте панікерів.

Афоризми

- ☺ Твоє завдання – навчитися розуміти причину та наслідки, глибину та суть ситуації і вирішити її мирно.
- ☺ Усе велике – до смішного просте, але дається воно нелегкою працею.
- ☺ Страх, породжений уявою, бачить небезпеку навіть там, де її зовсім немає...
- ☺ Людина, яка володіє здоровою думкою, володіє здоров'ям.
- ☺ При здорових думках – здоровий дух, а при здоровому дусі – здорове тіло.
- ☺ Найбільша перемога – це перемога над собою. Це означає перемогти свої негативні думки, навчитися їх контролювати, навчитися контролювати свої емоції.
- ☺ У твоїй голові не має бути нічого негативного. Тільки позитивний фактор! Тоді тобі не доведеться витратити час на боротьбу з собою, і вчинки твої завжди будуть позитивними.
- ☺ Мир, у першу чергу, має бути всередині тебе. Мир і злагода.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:
76019, м. Івано-Франківськ, вул. Карпатська, 15,
науково-технічна бібліотека, 3-ій поверх,
кімната 40, тел. 72-74-11; 2-32 (внутр.).
Регістраційне свідоцтво ІФ № 238
від 23 лютого 1994 р.
Друк офсетний. Тираж 800 пр.
Формат А-3. Зам. № 1062.

За достовірність викладених у матеріалах фактів відповідальність несе автор.
Погляди авторів – не завжди погляди редакції, яка має право на скорочення та редагування оригіналів.
Комп'ютерне оформлення, верстка,
друку виданництва «Місто НВ».
м. Івано-Франківськ, вул. Незалежності, 53,
тел. (0342) 72-10-37